Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

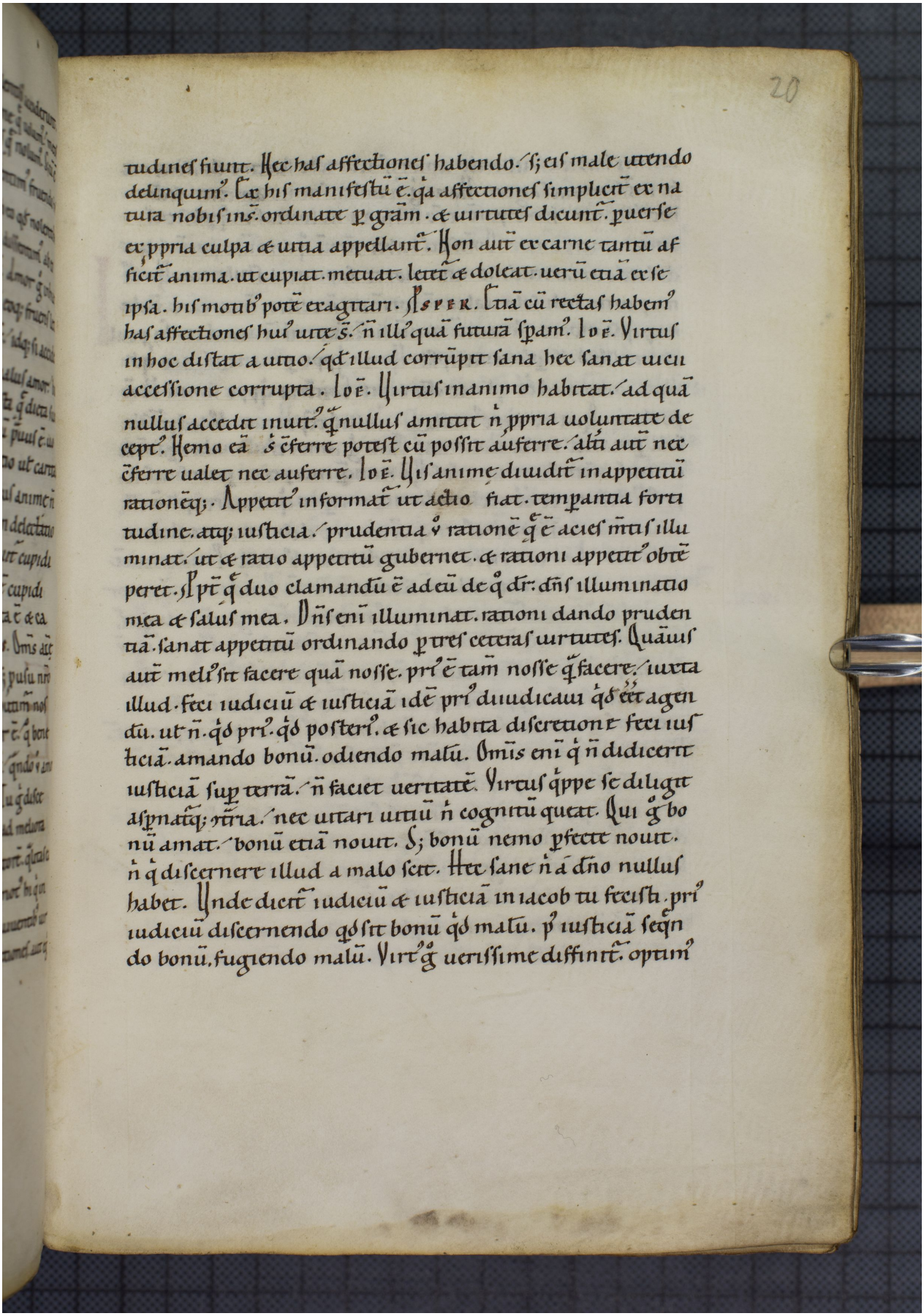

20

tudines fiunt. Hec has affectiones habendo. s; eis male utendo
delinquim⁹. Ex his manifestũ ē. q̃a affectiones simplicit ex na
tura nobis ins. ordinate p̃ grãm. ē uirtutes dicunt. puerse
ex ppria culpa ē uitia appellant. Non aut ex carne tantũ af
ficit anima. ut cupiat. metuat. letet ē doleat. uerũ etiã ex se
ipsa. his motib⁹ potē eragitari. SUPER. Etiã cũ rectas habem⁹
has affectiones hui⁹ uite s. n illi⁹ quã futurã spam⁹. Iob. Virtus
in hoc distat a uitio. qd illud corrũpit sana hec sanat uicii
accessione corrupta. Iob. Virtus in animo habitat. ad quã
nullus accedit inuit⁹. q̃ nullus amittit n ppria uoluntate de
cept⁹. Hemo eã s eferre potest cũ possit auferre. alti aut nec
eferre ualet nec auferre. Iob. Vis animę diuidit in appetitũ
rationeq;. Appetit⁹ informat ut actio fiat. temperantia forti
tudine. atq; iusticia. prudentia ꝗ rationē q̃ ē acies mtis illu
minat. ut ē ratio appetitũ gubernet. ē rationi appetit⁹ obtē
peret. SPT q̃ duo clamandũ ē ad eũ de q̃ dr: dns illuminatio
mea ē salus mea. Dns enim illuminat. rationi dando pruden
tiã. sanat appetitũ ordinando p̃ tres ceteras uirtutes. Quãuis
aut melius sit facere quã nosse. pri⁹ ē tam nosse q̃ facere. iuxta
illud. feci iudiciũ ē iusticiã idē pri⁹ diiudicaui q̃d ert agen
dũ. ut n. q̃d pri⁹. q̃d posteri⁹. ē sic habita discretione feci ius
ticiã. amando bonũ. odiendo malũ. Omis enim q̃ n didicerit
iusticiã sup terrã. n faciet ueritatē. Virtus q̃ppe se diligit
aspnatq; ntra. nec uitari uitiũ n cognitũ quert. Qui q̃ bo
nũ amat. bonũ etiã nouit. S; bonũ nemo pfecte nouit.
n q̃ discernere illud a malo scit. Hec sane n a dno nullus
habet. Vnde dicit iudiciũ ē iusticiã in iacob tu fecisti. pri⁹
iudiciũ discernendo q̃d sit bonũ q̃d malũ. p⁹ iusticiã seqn
do bonũ. fugiendo malũ. Virt⁹ q̃ uerissime diffinit. optim⁹